

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia godziny pracy pedagoga szkolnego

poniedziałek	7.45 – 11.30	12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30	
czwartek	7.45 – 14.00	
piątek	7.45- 12.30	

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców

poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 17. 04. 2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac (plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy, wyprawkach) wykonywanych przez dzieci.

17.04.2020r. (piątek) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Wiosna na wsi

Temat: Kogo spotkamy wiosną na wsi?

Cele:

- rozwijanie mowy
- poznawanie prawidłowej artykulacji głoski „g”
- rozwijanie sprawności ruchowej i sprawności dłoni
- rozwijanie wiedzy dotyczącej zwierząt z gospodarstwa wiejskiego
- poznawanie młodych zwierząt z wiejskiego podwórka

1. Utrwalenie refrenu poznanej poprzedniego dnia dowolnej piosenki związanej ze zwierzętami wiejskimi. Nauka I zwrotki, metodą fragmentami ze słuchu.
2. Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy – język, wargi, żuchwę. Najlepiej małe lusterko damy dziecku do rączki. Dorosły demonstruje prawidłowe wykonanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.

Jedziemy na wieś – dzieci wibrują wargami – naśladują samochód jadący na wieś.

Konik – dzieci naśladują kląskanie konika: mocno przyklejają język ułożony szeroko przy podniebieniu i odklejają go zdecydowanym ruchem. Pracy języka towarzyszy praca warg, które raz są szeroko rozłożone, a raz ułożone w dziobek.

Krowa – dzieci naśladują ruchy żucia, poruszając dynamicznie żuchwą.

Kot oblizuje się po wypiciu mleka – dzieci przesuwają językiem po górnej i po dolnej wardze, przy szeroko otwartej jamie ustnej.

Pies gonił kota i bardzo się zmęczył – dzieci wysuwają język na brodę i dyszą.

Świnka – dzieci wysuwają wargi mocno do przodu, naśladują ryjek świnki.

Myszka bawi się w chowanego – dzieci wypychają policzki czubkiem języka od wewnętrznej strony: raz z jednej, raz z drugiej strony.

Miotła – dzieci naśladują gospodarza zamiatającego podwórko, przesuwając język od jednego do drugiego kąca ust, przy szeroko otwartych wargach.

3. Prezentowanie prawidłowej artykulacji głoski „g”. Dziecko nadal pracuje z lusterkiem. Dorosły objaśnia i pokazuje prawidłową artykulację głoski „g”, zwraca uwagę, aby przy głosce „g” nie wybrzmiewała dodatkowo głoska „y”; mówimy krótko „g”, a nie „gyy”. Dziecko powtarza głoskę g, kontrolując w lusterku pracę języka.

Głoska g jest głoską tylnojęzykową, powstaje przez uniesienie i zwarcie tylnej części języka do podniebienia miękkiego. Jeśli zauważamy, że dziecko zamienia głoskę „g” na głoskę „d” lub ją opuszcza, należy skierować je do logopedy.

4. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza B. Szelańskiej „Marsz dla wiosny”.

Dorosły prezentuje wiersz i pyta dziecko: Jakie zwierzęta chciały przywitać wiosnę? W jaki sposób to robiły? Powtarza wiersz, a dziecko za nim fragment: „Gę, gę, gę, ga, ga, ga! Kto melodię taką zna?”

„Marsz dla wiosny”

Idzie gąska po podwórku.
Za nią gąski – jak po sznurku.
Idą zgodnie i gęgają,
za swą mamą powtarzają.
– Gę, gę, gę, ga, ga, ga!

Kto melodię taką zna?
Mama gąska zagęgała,
bo przywitać wiosnę chciała.
Małe gąski też gęgały,
wiosnę także witać chciały.
– Gę, gę, gę, ga, ga, ga!
Kto melodię taką zna?

Nagle kogut ścieżką wąską
przybiegł za ostatnią gąską.
Gęgać nie potrafi wcale,
za to pieje doskonale!
– Gę, gę, gę, ga, ga, ga!
Kto melodię taką zna?

Nawet kotka, choć ciut głucha,
też muzyków chce posłuchać.
– Gę, gę, gę, ga, ga, ga!
Kto melodię taką zna?

5. Odszukiwanie motywów zwierząt w łowickich wzorach ludowych- dowolne ilustracje w czasopiśmie, książkach, Internecie prezentujące łowicki wzór ludowy. Dziecko odszukuje na nim motyw ze zwierzęciem występującym na wsi i nazywa je.
6. „Czarodziejskie pudełko”- wykorzystujemy figurki zwierząt żyjących na wsi, dowolne mieszczące je pudełko. Dziecko najpierw ogląda figurki zwierząt, dotyka je i nazywa. Następnie dorosły umieszcza figurki w czarodziejskim pudełku. Zadanie dziecka polega na rozpoznaniu zwierzęcia za pomocą dotyku, podaniu jego nazwy i naśladowanie odgłosów, jakie wydaje.
7. „Mamy i ich dzieci”- zabawa językowa. Wykorzystujemy obrazki zwierzęcych mam- lochy, kozy, krowy, klaczy, kwoki, kotki i ich dzieci. Dorosły prezentuje obrazki zwierzęcych mam, dziecko je nazywa. Obok rozkłada w rozsypance obrazki młodych zwierząt. Zadaniem dziecka jest przyporządkować zwierzęce dziecko do jego mamy. Dorosły pomaga nazywać mamy i dzieci, np. locha-prosię; kotka-kocię; klacz-żrebię itp.
8. Rozwiązywanie zagadek. Po rozwiązaniu zagadki dziecko wskazuje obrazek – jej rozwiązanie.

Kolorowe ma piórka,
woła: kukuryku
i mieszka z kurami w kurniku. (kogut)

Wieczorem odpoczywa w stajni,
bo od wielu dni
ciężko pracuje
na swojej wsi. (koń)

Mieszka w chlewiku
i głośno kwiczy: kwiku, kwiku. (świnia)

Znosi jajka
i, choć nie szczerozłote,
to właśnie do niej idziesz,
gdy na jajecznicę masz ochotę. (kura)

To od niej mamy mleko,
i choć do pięknej jej daleko,
to nie tylko liczne łąty to sprawiają,
że gospodarze duży pożytek z niej mają. (krowa)

9. „Mieszkańcy wiejskiego podwórka”- zabawa plastyczna, lepienie z plasteliny. Wykorzystujemy plastelinę, małe koraliki do wykonania oczu, przykrywkę od pudełka kartonowego, np. po butach. Dziecko wybiera kolor plasteliny i lepi dowolne figurki zwierząt gospodarskich. Pracę umieszcza w zagrodzie zrobionej z przykrywki. Do zagrody wkleja również wypchnięte wczoraj obrazki świnek.

10. * DLA CHĘTNYCH

Zabawa muzyczno-ruchowa *Rolnik sam w dolinie* (melodia popularna). Najlepiej, gdy w zabawie może wziąć udział kilka osób, ale jeśli nie ma takiej możliwości dostosowujemy zabawę do ilości osób, która może się bawić. Dziecko i dorośli chodzą w kole, trzymając się za ręce. Zabawę rozpoczyna rolnik-osoba stojący w środku koła, który kolejno wybiera osoby wymienione w piosence. Podczas ostatniego wersu piosenki zatrzymujemy się, klaszczemy, a osoba, które jest serem, przy kolejnym powtórzeniu zabawy zostaje rolnikiem.

*Rolnik sam w dolinie, rolnik sam w dolinie.
Hejże, hejże, hejże ha!
Rolnik sam w dolinie.
Rolnik bierze żonę, rolnik bierze żonę.
Hejże, hejże, hejże ha!
Rolnik bierze żonę.
Żona bierze dziecko, żona bierze dziecko.
Hejże, hejże, hejże ha!
Żona bierze dziecko.
Dziecko bierze nianię, dziecko bierze nianię.
Hejże, hejże, hejże ha!
Dziecko bierze nianię.
Niania bierze myszkę, niania bierze myszkę.
Hejże, hejże, hejże ha!
Niania bierze myszkę.
Myszka bierze serek, myszka bierze serek.
Hejże, hejże, hejże ha!
Myszka bierze serek.
Ser zostaje w kole, bo nie umiał w szkole tabliczki mnożenia ani podzielenia.*

Dowolna zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki *Kurki trzy* (sł. H. Rostworowski, francuska melodia popularna).

*Wyszły w pole kurki trzy i gęsiego sobie szły.
Pierwsza z przodu, w środku druga,*

*trzecia z tyłu, oczkiem mruga.
I tak sobie kurki trzy
raz, dwa, raz, dwa w pole szły!*

17.04 (piątek) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok Wiosenne przebudzenia

Temat: Wiosenne kwiaty.

Cele:

- wzbogacanie wiadomości na temat wybranych gatunków wiosennych kwiatów,
- rozwijanie mowy.

1. Ćwiczenie pamięci – Wiosenne rytmy. Utrwalenie wiadomości o oznakach wiosny. Obrazki przedstawiające oznaki wiosny, np.: krokusy, przebiśniegi, gąsienice, bociany. Dorosły układa obrazki. Wskazuje kierunek odczytywania rytmu. Dziecko przygląda się, odtwarza ten sam układ i go kontynuuje. Po każdym zadaniu dorosły sprawdza prawidłowość odtwarzania rytmu.

Przykłady rytmów:

krokus, przebiśnieg, krokus, przebiśnieg, krokus, przebiśnieg...

dwie gąsienice, bocian, dwie gąsienice, bocian, dwie gąsienice, bocian...

2. Ćwiczenia oddechowe – Kwiaty pachną.

Chusteczki higieniczne, kolorowe flamastry, taśma klejąca, olejki zapachowe (lub perfumy).

Dziecko kolorowymi flamastrami (w jasnych kolorach) ozdabia chusteczki higieniczne, rysując na nich np. kropeczki. Z pomocą dorosłego formuje z chusteczki kwiat – chwytając palcami chusteczkę pośrodku, zwija ją nieco i z pomocą dorosłego skleja ją taśmą. Dorosły nasącza chusteczkę odrobiną np. olejku zapachowego (lub perfumami). Dziecko pochyla się nad swoim wiosennym kwiatkiem i go wącha – wciągając powietrze nosem, wydychając ustami.

3. Wysłuchanie wiersza.

Wiosna w zielonej sukience

nogami bosymi stąpa.

I gdzie stopę stawia,

tam... to chyba czary –

wiosenny kwiat zostawia.

Po spacerze wiosny

świat zmienia się cały.

Ptaki wśród zieleni

radośnie śpiewają,

motyle fruważą,

świerszcze cicho grają.

Kwiaty kolorowe

wśród traw zakwitają.

Gdyby nie ty, wiosno,

i te twoje czary,
to świat byłby pewnie
i smutny, i szary.

Rozmowa na temat wiersza.

- Co zakwita tam, gdzie stopę stawia wiosna?
- Jak zmienia się świat po spacerze wiosny?
- Co robią wiosną: kwiaty, ptaki, motyle i świerszcze?
- Jaki byłby świat, gdyby nie czary wiosny?

4. Omawianie wyglądu wczesnowiosennych kwiatów.

Sylwety, obrazki przedstawiające kwiaty: przebiśnieg, krokus, pierwiosnek, sasankę, zawilec. Dorosły pokazuje dziecku sylwety wczesnowiosennych kwiatów. Dziecko omawia wygląd wszystkich kwiatów. Dzieli ich nazwy na sylaby, z wyklaskiwaniem. Wspólnie z dorosłym liczy je, wymieniając nazwy liczebników głównych (dorosły wskazuje każdy kwiatek palcem). Na koniec podaje łączną liczbę kwiatów. Określa położenie poszczególnych kwiatów. Dorosły pyta: Jak nazywa się pierwszy kwiatek? Jak nazywa się drugi...? Którym kwiatkiem z kolei jest pierwiosnek (krokus, przebiśnieg, zawilec, sasanka)?

5. Zabawy konstrukcyjne. Projektowanie ogrodu pełnego kwiatów.

Różnego rodzaju klocki, kwiaty z chusteczek higienicznych wykonane wcześniej.

Dorosły proponuje dziecku zaprojektowanie ogrodu. Dziecko buduje ścieżki z różnego rodzaju klocków. Obok ścieżek, na rabatkach, umieszcza wykonane wcześniej kwiaty z chusteczek higienicznych.

17.04 (piątek) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne przebudzenia”

Temat: Wszystko rośnie.

Cele:

- wzbogacanie wiadomości na temat etapów rozwojowych wybranych kwiatów;
- poszerzanie wiedzy na temat zmian zachodzących wiosną w życiu małych zwierząt;

1. Rozmowa na temat wiosennych kwiatów.

Dziecko ogląda kwiaty w wazonie, przygląda się im i je wącha. Z pomocą osoby dorosłej nazywa kwiaty umieszczone w wazonie, opisuje ich wygląd oraz zapach. Osoba dorosła pyta dziecko, czy te kwiaty zawsze tak wyglądały, czy wie, jak rosną kwiaty i od czego zależy ich wzrost.

2. Karta pracy, cz. 2, str. 24.

Dziecko ogląda obrazki przedstawiające, jak rośnie krokus.

Osoba dorosła pyta dziecko, czy wie, jak nazywa się kwiat przedstawiony na karcie pracy. Następnie zachęca je do opisanego jego wyglądu.

Można wykorzystać informacje na temat krokusa: *Odmiana krokusa (szafran spiski) rosnącego w górach jest pod ochroną i nie wolno go zrywać. Inne gatunki krokusów można uprawiać w ogródkach. Najczęściej spotyka się krokusy o płatkach fioletowych, pomarańczowych i białych.*

3. Karta pracy, cz. 2, nr 24.

Dziecko:

- rysuje po śladach rysunku krokusów,
- koloruje rysunek według wzoru,
- numeruje odpowiednio obrazki za pomocą kropek.

4. Osoba dorosła pokazuje dziecku obrazek przedstawiający motyla. Zwraca uwagę dziecka na skrzydła motyla, prosi o wskazanie i nazwanie kolorów znajdujących się na jego skrzydłach.

Krótko informuje dziecko o tym, jakie znaczenie mają motyle w zapylaniu kwiatów. Osoba dorosła pyta dziecko:

- Czy wie, skąd biorą się motyle i jak motyl wyglądał wcześniej?

Oglądanie ilustracji przedstawiających motyle oraz gąsienice.

5. Część plastyczna – Gąsienica w wiosennych kolorach.

Wyprawka, karta nr 21, klej, nożyczki, naklejka (głowa gąsienicy).

Dziecko wycina z karty kształty gąsienicy, składa kształt prostokąta i nacina go według instrukcji, skleja gąsienicę w odpowiednim miejscu, przykleja głowę gąsienicy.

6. Zabawa ruchowa – Motyl.

Dziecko wypowiada słowa: Motyl, motyl poleciał za chwilę. Następnie powoli i delikatnie wznosi ramiona, rozchyła dłonie i macha nimi – biega po ogrodzie, naśladować lot motyla.

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne przebudzenia”

Temat: Powitanie wiosny.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- poznawanie przyczyn ochrony roślin;

1. Słuchanie tekstu piosenki "Wiosenne buziaki".

*I. Już rozgościła się wiosna,
słońce i kwiaty przyniosła.
Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki ślą wiosnie buziaki.*

*Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiośnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.*

*II. Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie strumyki.
Mrówki zaczęły porządki,
a grube ślimaki ślą wiośnie buziaki.*

Ref.: Hop, hop...

*III. Kwiaty swe płatki umyły
i świeże stroje włożyły.
Budzą się wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki ślą wiośnie buziaki.*

Ref.: Hop, hop...

2. Rozmowa na temat piosenki:

- O czym jest ta piosenka?
- Po czym poznajemy, że przybyła wiosna?
- Co robią zwierzęta, kiedy dni stają się coraz cieplejsze?

3. Karta pracy, cz. 3, str. 56 – 57

4. Rozmowa na temat ochrony roślin

Ochrona gatunkowa roślin to prawny sposób zabezpieczenia rzadko występujących gatunków dziko rosnących roślin zagrożonych wyginięciem. Gatunków chronionych nie wolno niszczyć, zrywać, zbierać, sprzedawać, nabywać, przewozić przez granicę państwa, nie można niszczyć ich siedlisk itp. W niemal wszystkich państwach są gatunki roślin podlegających ochronie. W Polsce za początki ochrony gatunkowej uważa się przepisy chroniące cisa, jakie obowiązywały już w średniowieczu.

5. Karta pracy, cz. 3, str. 58 - 59

6. Zabawa ruchowa Głodna żabka.

Dziecko jest żabką. Porusza się, skacząc. Na hasło: Mucha, wyskakują w górę, aby złapać jedzenie, następnie skacze dalej.

17.04.2020r. (piątek) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosenne powroty”.

Temat: W koronach drzew

Cele:

- utrwalanie wiadomości na temat ptaków,
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej,

1. Rozwijanie percepcji słuchowej – *Dzięcioł stuka w drzewo.*

Pojemnik zastępujący bębenek, dwa klocki.

Dzieci biorą dwa klocki. Rodzic gra na bębnie (pojemniku) kilka dźwięków (do pięciu).

Dzieci liczą uderzenia, wybierają z pojemnika odpowiednią liczbę klocków

i układają je przed sobą. dzieci mówią, ile razy dzięcioł zastukał w drzewo, i dla utrwalenia tyle samo razy klaszczą w dłonie.

2. *O jakim ptaku jest mowa?* - zabawa ortofoniczna

Rodzic wypowiada słowa : *Witam tych, którzy lubią... bociany,*

Dzieci wstają i naśladują wydawane przez te ptaki odgłosy: *kle, kle, kle,*

Rodzic wypowiada słowa : *Witam tych, którzy lubią ...skowronki,*

Dzieci wstają i naśladują wydawane przez te ptaki odgłosy: *fiju, fiju, fiju.,*

Rodzic wypowiada słowa : *Witam tych, którzy lubią... kukułki*

Dzieci wstają i naśladują wydawane przez te ptaki odgłosy: *kuku, kuku, kuku*

3. Karta pracy, cz. 1, nr 28.

Dzieci: czytają (pokazują obrazki w tekście) z Rodzicem tekst wyrazowo-obrazkowy (Rodzic. czyta wyrazy, a dziecko podaje nazwy obrazków).

Rozmowa kierowana na podstawie tekstu.

– *Dokąd wybrali się Olek i Ada z dziadkiem?*

– *Co zobaczyli na spacerze w parku?*

Dzieci: kończą rysować ptaki według wzoru

4. Zabawy na świeżym powietrzu

5. Ćwiczenia plastyczne – *Ptasie gniazdka.*

Podkładka, plastelina w różnych kolorach.

Dzieci lepią z plasteliny na tekturowych podkładkach ptasie gniazdka z jajeczkami: ugniatają plastelinę, spłaszczają ją i ponownie ugniatają. Następnie formują kulki różnej wielkości i w różnych kolorach. Na koniec wykonują gniazdka i umieszczają w nich wykonane jajeczka.

17.04 (piątek) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY”

Blok : „Wiosenne przebudzenie”.

Temat: Poszukiwanie oznak wiosny.

Cele:

- rozwijanie mowy;

- utrwalanie oznak wiosny;

1. Karta pracy cz. 3, str. 60.

2. Oglądanie reprodukcji malarskich przedstawiających wiosnę (reprodukcje znajdują się w wyprawkach czyli w fioletowych teczkach na gumkę) – pogadanka na temat wiosny.

3. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Ozimina. Książka z obrazkami str. 54–55

Zbliżała się wiosna. Słońce świeciło coraz mocniej, a dni stawały się coraz dłuższe. Olek z Adą przeglądali księgozbiór babci i dziadka. Były tam książki o przyrodzie.

– Dziadku, co to jest ozimina? – zapytał Olek.

– To są rośliny, najczęściej zboża, które wysiewa się jesienią, bo lubią spędzać zimę pod śniegiem. Wtedy najlepiej rosną.

– A ja myślałem, że to są zimne lody! Na przykład ozimina waniliowa, ozimina czekoladowa...

– Cha, cha, cha! Poproszę dwie kulki oziminy rzepakowej – roześmiał się dziadek. – Świetnie to wymyśliłeś. Jednak oziminy nie sprzedaje się w cukierniach ani w lodziarniach. Jeśli chcecie, możemy się zaraz wybrać na spacer i sprawdzić, jakie są oznaki wiosny i co wykiełkowało na polach.

– Ja wolę zostać z babcią – powiedziała Ada. – Poczekam, aż wiosna sama do mnie przyjdzie.

– Mam pomysł – stwierdziła babcia. – Wy idźcie szukać wiosny na polach, a my z Adą sprawdzimy, czy przypadkiem nie ukryła się w naszym ogródku.

Olek z dziadkiem wyruszyli na poszukiwanie wiosny. Szli skrajem lasu, a Olek co chwilę przystawał i pytał dziadka o nazwy roślin. Podziwiali białe zawilce i fioletowe przylaszczki. Olek miał trudności z wymówieniem słowa „przylaszczka” i było dużo śmiechu. Dziadek, wielbiciel i znawca ptaków, opowiadał Olkowi o przylatujących na wiosnę ptakach.

– Na pewno przylecą do nas bociany i jaskółki – powiedział Olek. – A jakich ptaków nie wymieniałem?

– Są takie niewielkie szare ptaki z białymi brzegami na ogonku. Na pewno usłyszymy ich przepiękny śpiew nad polami.

– Już mi się przypomniało! To skowronki! – zawołał Olek.

– Brawo! A znasz taki wierszyk?

Dziadek przystanął, wcielił się w aktora na scenie i zaczął recytować:

Szpak się spotkał ze skowronkiem.

- Przyszła wiosna! Leć na łąkę!

Czas na twoje ptasie trele,

z tobą będzie nam weselej.

– Drogi szpaku – rzekł skowronek –

gardło całe mam czerwone,

łykam syrop i pigułki,

niech kukają więc kukułki.

Kuku, kuku – wiosna śpiewa!

Pąki rosna już na drzewach.

Kuku, wiosna!

Wiosna, kuku!

Będzie radość do rozpuku!

Olek pochwalił dziadka za świetną pamięć i ocenił jego wystąpienie na szóstkę. Słońce grzało coraz mocniej. Za zakrętem polnej drogi Olek zobaczył zielone pole. Ciągnęło się aż po horyzont.

– Dziadku, to wygląda jak zielone morze!

– To jest właśnie ozimina rzepakowa. Rzepak kwitnie na żółto. A tam rosna jęczmień i żyto, widzisz?

– Tak! I te wszystkie rośliny spały pod śniegiem przez całą zimę?

– Tak. A kiedy słońce roztopiło śnieg, od razu napiły się wody.

– Mądre te zboża – podsumował Olek. – Wiedzą, kiedy leżeć, kiedy kwitnąć i kiedy dojrzewać.

– Czasami pogoda płata figle i niszczy całą uprawę, niestety. Nie może być ani zbyt zimno, ani zbyt gorąco, bo rośliny obudzą się za wcześnie.

– Tak jak niedźwiedź – zauważył Olek. – Jeśli obudzi się za wcześnie, to będzie ziewał przez cały czas.

Wracając, nazrywali naręcze wierzbowych bazi, bo Ada uwielbiała je głaskać. Bazie są milutkie jak kotki. W oddali usłyszeli cudny śpiew skowronka.

„To już naprawdę wiosna!” – pomyślał Olek.

W ogródku spotkali Adę, która zrobiła swój własny malutki klombik.

– Zobacz, to są fioletowe krokusy, a te białe dzwoneczki to przebiśniegi, bo przebiły śnieg, żeby wyrosnąć – wyjaśniła bratu.

– A my widzieliśmy rzepak i słyszeliśmy skowronka. A tu mam dla ciebie bukiet kotków – Olek wręczył siostrze bazie.

– Kizie-mizie! – ucieszyła się dziewczynka, a potem szepnęła bratu na ucho:

– Chodź, pokażę ci robale...

– Robale? Jakie robale?

– Kwitnące. Wyrosły na drzewie.

Podeszli do drzewa, z którego zwisały żółto-zielone rośliny, wyglądające jak włochate gąsienice. Było ich tak dużo, że przypominały setki małych żółtych warkoczyków.

– Robaczywe drzewo. Nie boisz się?

– Nie. Na początku myślałam, że to robaki, ale babcia mi powiedziała, że to jest leszczyna.

A wiesz, co z niej wyrośnie?

– Leszcze, czyli ryby – zażartował Olek.

– Nie wygłupiaj się. Wyrosną z niej orzechy laskowe – pochwaliła się swoją wiedzą Ada.

Tego dnia wszyscy poczuli wiosnę. Powietrze pachniało parującą ziemią, kwiatami i świeżością. Nikt nie miał ochoty oglądać telewizji ani nawet słuchać radia, bo wokoło odbywał się ptasi koncert. Dziadek pogwizdywał wesoło i planował, co nowego posadzi w ogrodzie.

– A co zrobisz, jak wiosna się jutro schowa i znowu będzie zimno? – zapytała Ada.

– Wiosna? Przecież u nas w domu zawsze jest wiosna.

– Jak to?

– Wiosna to wasza babcia! – powiedział dziadek i dał babci całusa.

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co to jest ozimina?

- Gdzie poszli Olek z dziadkiem?

- Jakie oznaki wiosny widzieli?

- Co to są bazie-kotki?

- Co robiła Ada?

- Co to są robale?

5. Wyprawka (fioletowa teczka z gumką) „Puzzle wiosna”.

6. Zabawa „Czy to już wiosna?”. Dziecko podnosi w górę prawą rękę, jeśli usłyszy informację zapowiadającą nadejście wiosny.

Po trawie chodzą bociany.

W lesie wyrosły prawdziwki i kurki.

Mocno świeci słońce i dni są coraz dłuższe.

W ogrodzie zakwitły przebiśniegi i krokusy.

Dzieci zjeżdżają z górki na nartach.

Na drzewach pojawiły się zielone listki.

Wieje mroźny wiatr i sypie śnieg.

Nad stawem kumkają żaby.

17.04 (piątek) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Wiosenne przebudzenie.”

Temat: Wiosna na łące- pierwszy motyl.

Cele:

- przeliczanie w zakresie 10;
- poznawanie nazw mieszkańców łąki;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- rozwijanie sprawności manualnej, poznawanie budowy motyla.

1. Utrwalenie pierwszej zwrotki i refrenu „ Wiosenne buziaki”.

2. Karta pracy , cz. 3, s. 54.

Zaznaczenie drogi Ady i Olka do kwiatów. Nazywanie kwiatów. Rysowanie kwiatów po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

3. Zabawa matematyczna – „Wiosna na łące”.

- Rozmowa na temat zwierząt, które mogą powitać wiosnę na łące.
- Które zwierzęta mieszkające na łące mogą powitać wiosnę? Dlaczego?
- Zadania matematyczne- „Motyle i kwiaty”.

Liczmany, np. klocki. N. przedstawia dzieciom sytuację, np. Pewnego dnia zakwitły na łące 2 stokrotki; następnego dnia zakwitły jeszcze 3. Ile stokrotek zakwitło na łące?

Dzieci układają działanie: $2 + 3 = 5$ odczytują je i odpowiadają na pytanie.

Tak samo postępują przy kolejnych zadaniach.

– Na łące rośło 8 stokrotek. Dzieci zerwały 4 stokrotki. Ile stokrotek zostało?

– W słoneczny dzień nad łąką fruwały 4 motylki cytrynki. Za chwilę przyleciało jeszcze 6 motylków. Ile motylków fruwa teraz nad łąką?

– Na kwiatkach siedziało 10 motylków cytrynków. 3 motylki odfrunęły. Ile motylków zostało na kwiatkach?

4. Karta pracy, cz. 3, s. 55, 56, 57.

5. Praca plastyczna – „Pierwszy motyl”.

Dla każdego dziecka: wyprawka, karta 19, klej, nożyczki, kredki, flamastry. Wycinanie z karty rysunku motyla. Kończenie kolorowania rysunku motyla. Nacinanie obrazka motyla w wyznaczonych miejscach i składanie go według wzoru. Przyklejanie główki we właściwym miejscu.

6. Dorabianka sylabowa.

Dla każdego dziecka: wyprawka, karta P, nożyczki, karta, klej. Dzieci dokleją brakujące sylaby w nazwach kwiatów i przyklejają całe nazwy na kartkach.

7. Zabawa ruchowa Głodne żabki.

Dzieci są żabkami. Poruszają się, skacząc. Na hasło: Mucha, wyskakują w górę, aby złapać jedzenie, następnie skaczą dalej.